

§ 2. Domstolene har ingen kompetence i tvister, som skal afgøres ved voldgift, ud over, hvad der følger af denne lov.

Stk. 2. Retssag om tvister, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift, afvises efter påstand fra domstolene, medmindre voldgiftsaftalen er ugyldig eller voldgiftssagen af andre grunde ikke kan gennemføres.

Stk. 3. Under en retssag, der er anlagt efter, at tvisten er indbragt for en voldgiftsret, kan domstolene ikke tage stilling til, om tvisten i sin helhed eller for en del hører under voldgiftsrettens kompetence, før voldgiftsretten har truffet afgørelse herom.

Stk. 4. Voldgiftsretten kan indlede eller fortsætte med voldgiftssagen og afgøre denne, selv om tvisten også verserer for domstolene.

Stk. 5. Domstolene kan efter anmodning fra en part iværksætte foreløbige retsmidler, selv om tvisten efter parternes aftale skal afgøres ved voldgift eller verserer for en voldgiftsret.

§ 43. Afgørelser efter § 9, stk. 3, § 11, stk. 2, § 12, stk. 1, § 14, stk. 3, § 25, stk. 3, jf. § 11, stk. 2, og § 35, stk. 6, træffes af den ret, ved hvilken sagen skulle være anlagt, såfremt voldgift ikke var aftalt, eller, hvis ingen dansk domstol herefter er kompetent, af Sø- og Handelsretten i København.

Stk. 2. Anmodninger efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser skal fremsættes skriftligt over for retten. Parten skal samtidig fremsende en kopi af anmodningen til modparten og voldgiftsretten eller, hvis voldgiftsretten endnu ikke er trådt sammen eller er ophævet, de udpegede voldgiftsdommere. I de i § 11, stk. 2, nævnte tilfælde sendes tillige en kopi af anmodningen til den tredjemand eller institution, som måtte have udpeget vedkommende voldgiftsdommer.

Stk. 3. Retten fastsætter en frist, inden hvilken modparten og i givet fald andre vedkommende kan fremkomme med et skriftligt svar. Retten kan bestemme, at yderligere processkrifter skal udveksles. Retten kan anordne mundtlig forhandling.

Stk. 4. Retten træffer afgørelse ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37. Afgørelser efter § 9, stk. 3, kan dog ikke kæres.

§ 44. Sager om gyldigheden af en dansk voldgiftskendelse, jf. § 37, kan altid anlægges her i landet.

Stk. 2. Hvor der ikke efter dansk lovgivning i øvrigt er værneting for en sag om gyldigheden af en dansk voldgiftskendelse, anlægges sagen ved sagsøgerens hjemting eller, såfremt sagsøgeren ikke har hjemting her i landet, i København.

§ 45. Anmodning om fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse, jf. §§ 39 og 40, indgives til fogedretten. Anmodningen skal være ledsaget af en udskrift af voldgiftskendelsen samt af voldgiftsaftalen, såfremt denne er skriftlig.

4.2. Bemærkninger til lovudkastet

Til § 1

Bestemmelsen angår lovens anvendelsesområde og modsvarer § 1 i lovudkastet i Advokatrådets redegørelse.

Stk. 1 fastslår, at loven gælder for voldgift, herunder international voldgift, der har sæde her i landet. Loven gælder således uden forskel for national voldgift (dvs. voldgift uden tilknytning til udlandet) og international voldgift (dvs. voldgift med tilknytning til udlandet).

Stk. 2 definerer, hvornår en voldgift har sæde her i landet, således at loven finder anvendelse. Voldgiften har sæde her i landet, hvis parterne har aftalt det, jf. *nr. 1*. Har parterne ikke aftalt, hvor voldgiften skal have sæde, men aftalt at overlade det til en tredjemand, eksempelvis en voldgiftsinstitution, at træffe bestemmelse herom, har voldgiften sæde her i landet, hvis den pågældende tredjemand har bestemt det, jf. *nr. 2*. Parternes aftale om at overlade til tredjemand at fastlægge voldgiftsrettens sæde kan også bestå i en henvisning til en voldgiftsinstitutions regler, der indeholder bestemmelser herom. Har parterne hverken aftalt voldgiftsrettens sæde eller aftalt, at en tredjemand skal fastlægge voldgiftsrettens sæde, har voldgiften sæde her i landet, hvis voldgiftsretten har bestemt det, jf. *nr. 3*.

Stk. 3 fastslår, at lovens bestemmelser om forholdet til domstolene finder anvendelse på al voldgift, dvs. ud over voldgift, der har sæde i Danmark, også voldgift, der har sæde i udlandet, og voldgift, hvor sædet endnu ikke er fastlagt. Det drejer sig lovens §§ 2 og § 26. Lovens § 2 (svarende til §§ 2, 7 og 8 i lovudkastet i Advokatrådets redegørelse) angår domstolenes kompetence i tvister, som skal afgøres ved voldgift, forholdet mellem retssager ved domstolene og voldgift og domstolenes foreløbige retsmidler.